

dzień tego świętego, ktoregom do zakonu wstąpił y imie noszę. ¹⁾ Anno Domini 1629. N. tobie N. Stultissimus stulto zyczy upomiętania z twoimi.

ІVШ.

Грамота ніево-печерскаго архимандрита Петра Могила свяще нникамъ, находящимся въ зависимости отъ печерской Лавры, о подчиненіи ихъ вѣденію протопопа.

1629 г. генвѣ 7.

Петръ Могила воеводитчъ земли Молдавской, Божіею милостію Архимандритъ святыя великія Чюдотворныя Лавры Печерскія Кіевскія, со всею о Христвъ братією и Соборомъ.

Всѣмъ священникамъ въ маетностяхъ Печерского монастыря пребывающимъ, сирѣчь въ городахъ: въ *Васильковъ*, въ *Дьдовъ*, въ *Радомышль*, въ селахъ: *Заболочію*, въ *Вышевичахъ*, въ *Чеповичахъ*, въ *Зоринь*, въ *Древичахъ*, въ *Навозъ*, въ *Ошитковичахъ*, въ *Десенкахъ*, въ *Новоселкахъ*, въ *Броворахъ*, въ *Вишенкахъ*. въ *Безрадицахъ*, въ *Рубежскъ*; а въ Литвѣ: въ *Иванишевичахъ*, въ *Косоричахъ*, въ *Поречіи*, въ *Волжне*, добраго здравія и благословенія Божія отъ Господа Бога, вамъ желая, объявляемъ, что мы, брегуще благочинія церковнаго, дабы слава Божія пристойнымъ образомъ въ Церквахъ совершалась, немогуще непрестанно сами васъ

¹⁾ Безъ сомнѣнія, авторомъ Одповѣди былъ монахъ Бернадийскаго ордена Фелиціанъ Корженевскій; это легко можно замѣтить изъ сравненія приведенныхъ отрывковъ одповѣди съ помѣщаемымъ нами ниже письмомъ Корженевскаго къ митрополиту Іову Борецкому. Въ рямско-католическихъ святцахъ обозначено празднованіе памяти двухъ Фелиціановъ—*епископа* (24 янв.) и *мученика* (9 іюня). Такъ какъ въ *Одповѣди* упоминается уже королевскій указъ о назначеніи собора во Львовѣ, изданный въ мартѣ 1629 года, то дата означеннаго сочиненія, оконченнаго въ именины автора, падаетъ на день *мученика Фелиціана*, т. е. на 9 число іюня (по новому стилю) 1629 года.

въ дѣйствованіи литургій Божественныхъ и иныхъ церковныхъ таинъ и благочиніи досматривать и вѣдать, какъ который отъ васъ житіе свое совершаетъ, чего по насъ должность наша требуетъ, дабы естмы прилежно о томъ спрашивались, сего ради, благословивъ на протопопство честнаго іерея господина отца Андрея, священника Феодосовскаго, оному прирѣшіе всего того яко вышеназваноулось вручили есмы; имѣть оубо и долженъ будетъ въ особѣ нашей вѣдати по маѣностямъ нашимъ именовавшимся, всѣхъ васъ и всякого особно въ служеніи церковномъ дезирати, недостаточные на правдати, упрямыхъ и преступныхъ наказывати, и естли который знатно долженъ покажется узилицамъ и денежною виною казнити. Повелѣваемъ вамъ, дабы есте всему тому не были противны, во найшаче оноу яко старѣйшаго протопопа своего почитали и честь ему достойную и повиновеніе чинили для милости нашей. Данъ изъ Великой Лавры Печерской Кіевской, мѣсяца генваря въ 7 день 1629 г.

Примѣч. Помѣщенная грамота извлечена нами изъ рукописнаго сборника Кіевской духовной Академіи, не записаннаго въ каталогъ. Въ сохраненіи копій съ означенной грамоты послужило слѣдующее обстоятельство. Въ 1689 году намѣстникъ приписаннаго въ Кіевской Лаврѣ братскаго свѣтскаго новопечерскаго монастыря Іоаннъ Максимовичъ, между прочимъ, просилъ царей и великихъ князей Іоанна и Петра Алексѣевичей, чтобы повелѣно было „священниковъ (находящихся въ имѣніяхъ к. печерскаго монастыря) не вѣдати судемъ протопопу и ничего съ нихъ не брать, того изстари не было.“ На таковое прошеніе послѣдовала отъ имени царей слѣдующая резолюція: „Велѣтъ положить подлинныя свидѣтельства не чиненоли такъ при прежнихъ митрополитахъ“ Въ исполненіе этой резолюціи и представлена была копія съ помѣщенной нами грамоты, засвидѣтельствованная въ вѣрности съ подлинникомъ кіево печерскимъ архимандритомъ Ворлаамомъ Ясинскимъ. Рѣшеніе царей по дан-

ному вопросу было такое: „въ кіево-печерскихъ маетностяхъ всѣхъ церквей іереевъ вѣдать по-прежнему тѣхъ же печерскихъ маетностей протопопу, ково архимандритъ кіево-печеркой отъ себя поставилъ, понеже свидѣтельствуеть о томъ древнихъ лѣтъ писмо Петра Могилы, что тѣхъ маетностей іереевъ вѣдать вышепомянутому печерскихъ маетностей протопопу“.

ІІХ.

Письмо польскаго короля Сигизмунда ІІІ къ униатскому митрополиту В. Рутскому съ извѣстіемъ о назначеніи соборовъ для соглашенія униатовъ съ православными.

1629 г. март. 29.

Żygmunt trzeci z łaski Bożej Krol Polski, wielkie X-że Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie, Inflanskie, ect. etc... a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król.

• Wielebnemu w Bodze oycu Jozephowi Welaminowi Rutskiemu, Mitropolicie Kiiowskiemu, Halickiemu y wszyskiej Rusi wiernie nam milemu.—Łaska nasza królewska Wielebny Wier. nam miły. Bacząc my to bydź za rzecz potrzebną do ziednoczenia y przywiedzenia w społeczność z kościołem Katholicim Rzymskim ludzi Religii Greekiej dotąd nie zuniewanych, a tym bardziey żeśmy przez Panow Rad naszych oboiego państwa imieniem stron obudwuch o to żądany byli, naznaczyliśmy przez uniwersały nasze Synod spólny tak w uniey będącym iako i nie zuniowanym w miescie naszym Lwowie na dzień 28 Października w roku teraznieyszym, a Synody patrykularne, Synody spólny poprzedzające, stronom obidwa to iest, unitom w miescie naszym Włodzimierzu a nie zuniowanym w miescie naszym Kiiowie obadwa oraz na ieden że czas, to iest pro die 9 Julii anni praesentis złożyliśmy. Przeto aby to do skutku swego przyszło żądamy abyś Wier.